

OKRESNÁ PROKURATÚRA BÁNOVCE NAD BEBRAVOU
K Zornici 892, 957 01 Bánovce nad Bebravou

Číslo: Pv 12/18/3301-17
EEČ: 2-23-13-2018

Bánovce nad Bebravou 10.04.2018

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: zločin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Bánovce n/Bebravou

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- zločin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

presne nezistenom čase minimálne od júla 2015 v XXXXX do mája 2017 a následne od mája 2017 do dňa 31.12.2017 v prenajatom byte nezisteného čísla v XXXXX pravidelne, asi jedenkrát za mesiac, fyzicky napádal svoju bývalú družku a neskôr matku spoločného dieťaťa XXXXX tým spôsobom, že jej počas ich vzájomných hádok vulgárne nadával, psychicky ju ponižoval tým, že ju porovnával s jeho matkou a bývalou, tiež ju fackoval, ťahal za vlasy, päť alebo šesťkrát jej hlavu obúchal o stenu, dňa 17.07.2017 ju v priebehu vzájomnej hádky fyzicky napadol tak, že ju a hlavu jej obúchal o stenu, čím jej spôsobil súbor ľahkých zranení, a to zmliaždenie v spánkovo temenej oblasti vpravo a zmliaždenie ľavej paže s krvným výronom vyžadujúce si len jednorazové ošetrenie bez potreby ďalšej liečby, v súvislosti s ktorými nebola obmedzená pri vykonávaní bežných životných potrieb, no aj napriek tomuto jeho správaniu poškodená s obvineným naďalej žila v spoločnej domácnosti, ale keďže jeho konanie stále pokračovalo, začiatkom mesiaca august 2017 sa rozišli

a obvinený odišiel z ich spoločnej domácnosti, avšak jeho konania pokračovalo aj naďalej takým spôsobom, že keď si pomyslel, že chce byť so svojou maloletou dcérou XXXXX., tak prišiel pred byt poškodenej, a keď poškodená nesúhlasila, aby bol s ich dcérou, tak sa začali hádať a fyzicky ju napadol, väčšinou jej dal facku a hovoril jej, že dcéru nedostane, že pôjde k nemu a že je „matka roka“, že sa o ňu nevie postarať, pričom naposledy dňa 31.12.2017 v čase okolo 12.00 hod. v byte poškodenej počas hádky ohľadom dcéry poškodenej napľul do tváre, chytil ju za vlasy, hodil na posteľ a viackrát kopol do zadnej časti chrbta, a keď poškodená chcela zavolať políciu, tak z bytu odišiel, pričom jej nespôsobil žiadne zranenia, pričom správanie obvineného negatívne vplýva na psychiku menovanej poškodenej

Okresnému úradu v Bánovciach nad Bebravou, Odboru všeobecnej vnútornej správy

pretože výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ Odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ XXXXX uznesením pod XXXXX zo dňa 03.01.2018 podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a zároveň ním podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku pre uvedený zločin vzniesol obvinenie XXXXX na skutkovom základe, že v presne nezistenom čase minimálne od júla 2015 v XXXXX do mája 2017 a následne od mája 2017 do dňa 31.12.2017 v prenajatom byte v XXXXX číslo bytu nezistené spôsobil svojej bývalej priateľke XXXXX, s ktorou žil v spoločnej domácnosti, a s ktorou má spoločné dieťa maloletú XXXXX fyzické a psychické utrpenie a to spravidla dva až trikrát za mesiac takým spôsobom, že ju počas hádok fackoval, udieral päťou do tváre a hlavu jej obúchal o radiátor, pričom dňa 17.07.2017 ju počas hádky fyzicky napadol tak, že ju udrel päťou do tváre a hlavu jej obúchal o radiátor, čím jej spôsobil slabý otras mozgu a škrabance na bočnej strane krku, no aj napriek tomu poškodená s obvineným žila naďalej v spoločnej domácnosti a keďže jeho konanie pokračovalo aj naďalej, tak začiatkom mesiaca august 2017 sa rozišli a obvinený odišiel z ich spoločnej domácnosti, avšak jeho konania pokračovalo aj naďalej takým spôsobom, že keď si pomyslel, že chce byť so svojou maloletou dcérou XXXXX, tak prišiel pred byt poškodenej, a keď poškodená nesúhlasila, aby bol s ich dcérou, tak sa začali hádať a fyzicky ju napadol, väčšinou jej dal facku a hovoril jej, že dcéru nedostane, že pôjde k nemu a že je „matka roka“, že sa o ňu nevie postarať, pričom naposledy dňa 31.12.2017 v čase okolo 12.00 hod. v byte poškodenej počas hádky ohľadom dcéry poškodenej napľul do tváre, chytil ju za vlasy, hodil na posteľ a viackrát kopol do zadnej časti chrbta, a keď poškodená chcela zavolať políciu, tak z bytu odišiel, pričom jej nespôsobil žiadne zranenia, avšak tieto jeho pravidelné konania zle vplývajú na psychiku poškodenej.

Vyšetrovateľ Odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ XXXXX po skončení vyšetrovania vedeného vo predmetnej trestnej veci dňa 29.03.2018 predložil na tunajšiu prokuratúru vyšetrovací spis k veci sa vzťahujúci evidovaný pod XXXXX spoločne s návrhom na postúpenie veci vedenej proti obvinenému XXXXX Okresnému úradu XXXXX, Odboru všeobecnej vnútornej správy, na prejednanie

priestupku, pretože nejde o trestný čin ale o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Prokurátor tunajšej prokuratúry spisový materiál preskúmal a zistil, že návrh policajta je opodstatnený.

Za účelom náležitého zistenia skutkového stavu veci boli v zmysle požiadaviek vymedzených v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku v priebehu vyšetrovania k veci vypočutí obvinený XXXXX, poškodená XXXXX a svedkovia XXXXX, XXXXX XXXXX XXXXX, XXXXX a XXXXX. V konaní boli odborne posúdené zranenia poškodenej XXXXX, do vyšetrovacieho spisu boli založené listinné dôkazy, a to najmä lekárska správa, uznesenie Okresného súdu XXXXX, optický nosič s obsahom obrazovo-zvukových záznamov dodaný obvineným, výpis znenia elektronickej komunikácie prostredníctvom SMS správ dodaných obvineným, odpis registra trestov a výpis z evidencie priestupkov vzťahujúce sa k osobe obvineného.

Obvinený XXXXX vo svojich výpovediach v priebehu prípravného konania vypovedal, že skutočnosti uvedené v uznesení o jeho trestnom stíhaní sa nezakladajú na pravde. Bolo to naopak, každý týždeň v pravidelných intervaloch bol vyhadzovaný z domu, často spával v aute sám. S XXXXX sa spoznal asi pred štyrmi rokmi. Po krátkej dobe, asi v roku 2015 spolu začali bývať, najskôr v Bánovciach nad Bebravou v prenajatom byte, potom odišli spolu do XXXXX asi začiatkom roku 2016, kde bývali v meste XXXXX v byte jej XXXXX. Prvý mesiac alebo dva spolu nemali problémy, potom medzi nimi začali hádky. Tie vznikali hlavne kvôli jej žiarlivosti. Hádky boli na dennom poriadku, počas nich ju nikdy fyzicky nenapadol, to on sa bránil jej napádaniu. Hádky vyvolávala ona, ani jednu nevyvolal on. Bránenie spočívalo v tom, že jej musel chytať ruky alebo ju, lebo ona je psychopat, ona ho začala škriabať, fackať, udierať pästami, vyhadzovať mu veci zo skrine a z bytu. Po týchto hádkach väčšinou odišiel z bytu preč a vrátil sa až po niekoľkých hodinách, v mnohých prípadoch prespal v aute. Keď bol jej nevlastný otec doma, tak sa vedela ovládať, ale ku koncu tento už bol svedkom aj nejakej hádky. On sa o tom s nimi bavil, trápilo ho, prečo sa hádajú. Bol prítomný pri slovných hádkach a aj pri fyzickom napadnutí, keď ho XXXXX napadla. Viackrát sa s XXXXX rozišli, ale vždy sa dali dokopy. Po poslednom rozchode zostal na Slovensku. Potom prišla na Slovensko bývať k svojej matke, tam v hádkach a terorizovaní pokračovala so svojou rodinou, tak jej dovolil bývať u neho. Potom bola chvíľu normálna, čakali spolu bábätko. Uprosíkala ho, aby jej dal ešte jednu šancu. Zohnali spoločne byt, kde teraz ona býva v Bánovciach nad Bebravou na ul. XXXXX. Tu bývali asi od fXXXXX. Tam sa problémy stupňovali ďalej, hádky zase boli na dennom poriadku. Po narodení spoločnej dcéry bol asi týždeň klud, ale potom hádky a vyhadzovanie z bytu pokračovali. Hádky vznikali kvôli XXXXX. Koncom júna 2017 sa od nej odsťahoval a odvtedy býva na XXXXX. Keď od nej odišiel, tak sa to ešte viac stupňovalo. Bola neskutočne žiarlivá. Po odsťahovaní sa od XXXXX k nej ďalej chodil navštevovať len ich spoločnú maloletú dcéru. Chodil často, ale väčšinou tieto návštevy skončili hádkou medzi nimi a riešením starých problémov. XXXXX ho do bytu vždy pustila, ani jednu hádku nezačal on. XXXXX ho fackovala, udierala pästami, škriabala a štípala. Spôsobovala mu každodenný stres dennodennými telefonátmi a SMS správami. V telefóne má videá, fotky, SMS správy, v ktorých sa mu vyhrážala, že svoje dieťa nikdy neuvidí, alebo že ho bude vidieť iba po súde. Vždy sa snažil jej vyjsť v ústrety a pomôcť jej. Ona namiesto toho pokračovala v urážaní a vymýšľala si kauzy. Spájala ho s ľuďmi a udalosťami, s ktorými nemal nič spoločné. Nikdy ju

fyzicky nenapádal, možno len slovne pri hádke, nikdy sa jej nevyhrážal. Len sa bránil a odvracal jej útok. Aj pri incidente 31.12.2017 dostal od nej úder päťou do tváre a tiež niekoľko faciek. Vždy dostal len on, na lekárskom ošetrení však nebol. Jediná pravdivá vec je, že jej povedal, že je matka roka a že sa nestará o bábätko. Ostatné si vymyslela resp. si zle vyložila. Nikdy nechcel malé bábätko do starostlivosti, ako by sa o neho staral. Dňa 17.07.2017 ho napadla XXXXX, on jej držal ruky, modriny mohla mať z toho, on sa len bránil. Dňa 31.12.2017 prišiel v zmysle ich dohody pre dcéru, ona ho vpustila do bytu a oznámila mu, že mu ju nedá, ale že môže byť chvíľu v byte. Neskôr došlo z jej strany k vykrikovaniu, urážaniu, nadávaniu, lebo jej povedal, že sa riadne nestará o bábätko, vtedy jej aj povedal, že je matka roka. V byte nebolo dostatočne teplo a dieťa nebolo dostatočne oblečené a malo horúčku. Potom sa strhla hádka, ktorej časť má na dvoch videách. Po týchto udalostiach sa mu vyhrážala políciou, že malinkú už viackrát neuvidí, a že mu ju do súdu nedá. To, že ju mal fyzicky napadnúť, že jej napľul do tváre, chytil za vlasy a kopol do chrbta nie je pravda. V jednej ruke držal telefón a druhou jej držal ruku. Slovný útok XXXXX pokračoval žiarlivostným útokom, kde nadávala na jeho kamarátku a vyhadzovala ho z bytu. Obul sa odišiel z bytu. Pred polnocou mu XXXXX SMS správou oznámila, že je v nemocnici. Prišiel tam za ňou približne o 15 minút, kde mu oznámila, že dcéra ma 40 °C teploty a zostávajú ležať v nemocnici. Potom zostal s bábätkom sám asi 30 minút, lebo XXXXX si išla domov vziať veci. Môže mu to dosvedčiť aj XXXXX, ktorá bola aj v nemocnici, kde pracuje ako lekárka. Už na druhý deň XXXXX pokračovala s urážkami a vyhrážkami cez SMS. Počas hádok bol možno slovne agresívny voči XXXXX, nikdy ju však fyzicky nenapádal a ani sa jej nijako nevyhrážal. Tvrdenia XXXXX sa nezakladajú na pravde, jej konanie a uvedenie vecí si vysvetľuje zo žiarlivosti a pomsty za to, že s ňou už dlhšie nechce tvoriť pár a že s ňou nechce žiť v spoločnej domácnosti. Svoj kontakt s ňou obmedzoval len na veci spojené s výchovou a navštevovaním dieťaťa. S matkou XXXXX XXXXX mal kamarátsky vzťah. Sama mu potvrdila, že XXXXX je prudkej a výbušnej povahy. K výpovedi predložil i výpis z elektronickej komunikácie vedenej medzi ním a XXXXX v období od 11.07.2017 do 05.01.2018 vo forme krátkych textových správ a dva obrazovo-zvukové záznamy.

Svedkyňa poškodená XXXXX v konaní vypovedala, že s obvineným sa pozná od roku 2014, a majú spolu dcéru maloletú XXXXX. Oznámenie podala z dôvodu, že v ten deň keď zavolala policajtov už v nej niečo vybuchlo. Zavolala ich po tom, čo obvinený XXXXX odišiel na Silvestra z jej bytu, vtedy aj ona s dcérou šla do nemocnice, v ten deň sa to v nej akoby zlomilo. V ten deň obvinený prišiel k nej domov v XXXXX, kam prišiel za dcérou. Hral sa s malou, ona si oddýchla v spálni. Keď sa zobudila začali sa hádať, túto hádku vyprovokovala ona, a to z dôvodu, že jej hovoril, že je neschopná matka, že sa o malinkú nevie postarať, že je matka roka, čo myslel ironicky. Hádali sa ona držala malú v rukách, odišla s ňou do spálne, zavrela dvere a jemu povedala, aby odišiel z bytu. Lenže on neodišiel, začal otvárať dvere do spálne. Zapol si telefón a začal si ju natáčať, chcel ukázať čo je zač a stále si ju nahrával, s telefónom sa k nej približoval. Povedala mu, že si to neželá. Ako sa hádali tak to vyprovokoval do stavu, kedy mu dala facku, a o nej vtedy napľul do tváre. Zopakovalo sa to dvakrát, dvakrát jej napľul do tváre. On si natáčal len tú časť, kedy mu dala facku, zbytok tam už nebol. Bolo to pre ňu ponižujúce, plakala. Pred odchodom z bytu jej stále nadával, ale i ona jemu. Bola vytočená do nepríčetnosti, tak ho ešte pri odchode buchla päťou do tváre, do lícnej kosti pod pravým okom. Povedala, že to tak nenechá a zavolá policajtov, čo i urobila. Problémy začali asi po

roku ich vzťahu. Začali spolu bývať asi pol roka po ich zoznámení a bývali spolu až do júla 2017 s tým, že sa aj rozišli a znovu sa k sebe vrátili. Na začiatku bývali v XXXXX asi jeden rok, odtiaľ sa presťahovali do XXXXX, kde sama má i trvalý pobyt. Tam bývali v meste XXXXX, kde boli asi rok a dva mesiace. Odtiaľ sa vrátili späť do Bánoviec nad Bebravou, kedy už vedela, že čakajú bábätko. Vzali si do prenájmu byt na ulici XXXXX. Problémy nastali už na XXXXX. Je žiarlivá a toho vždy boli konflikty. XXXXX si písaval so svojou bývalou priateľkou, jej kamarátky jej tiež poslali to, čo im napísal. Z toho boli tie konflikty čo vyvrcholilo až do štádia, že mu dala facku, ale on jej ju vždy vrátil, a to silnejšiu. Ťahal ju za vlasy a aj slovne ju ponižoval. Napr. že nesiaha ani po malíček jeho bývalej. Raz sa pohádali kvôli nejakej babe, vtedy hodila o stenu mejkap a on ju zamkol asi na dve hodiny v byte a nemohla ísť ani do práce. Pustil ju až po tom, čo vyčistila stenu. Stalo sa, že jej hlavu obúchal o stenu, stalo sa to asi 5 až 6 krát. Aj ju psychicky ponižoval, čo bolo ešte horšie. Porovnával ju so svojou matkou, vulgárne jej nadával. Aj ona mu to slovne vrátila. V čase keď spolu bývali hádky boli veľmi pravidelné, fyzicky ju napádal asi jedenkrát za mesiac. Hádky boli trikrát za týždeň. U lekára bola raz, v lete 2017. Vtedy tiež najskôr bola hádka. Síce do neho skákala ale on ju chytil za hlavu a buchol mu ju o stenu. Ona potom z toho asi pol dňa vracala a bolela ju veľmi hlava. Viackrát u lekára nebola, iné zranenia jej spôsobené neboli. Ešte keď spolu bývali stalo sa, že od neho odišla, ale vždy sa k nemu vrátila, pretože ho ľúbila. Najviac od neho bola odídená asi dva týždne. Raz sa stalo, keď od neho odišla, že o ňu uprosil aby sa k nemu vrátila. Po tomto všetkom, čo sa medzi nimi stalo ho stále má rada, leží v byte a plače, pretože jej to je ľúto. Psychológa alebo psychiatra nikdy nenavštívila, nikdy sa k tomu neodhodlala. Chcela, aby išli spoločne, chcela docieľiť, aby nejaká tretia osoba, ktorá tomu rozumie povedala, kto z nich je psychopat. Po rozchode chodil za dcérou. Bolesť cítila a strach mala vtedy, keď bola tá bitka. Majú spolu dieťa a nechce, aby išiel do basy, lebo vie že dcéru miluje nadovšetko, ale chlap nemá žene plúť do tváre. Hádky začínala ona. Vždy ho do bytu pustila, keď chcel vidieť malú. Vždy vybuchla aj preto, že nadával na adresu jej matky, pritom to bola práve ona, komu volal, že sa jej dcéra nevie správať. Naposledy sa s ňou rozišiel on, keď odišiel z XXXXX. Nadával jej ústne, dával si pozor, aby jej neposlal SMS v takom znení, ona mu posielala SMS správy, pretože jej nebral telefón a tak mu to vrátila. Vulgárne jej nadával po hádke, nezačal sám od seba nadávať. Špinavo jej nadával po tom, čo ho ona vyprovokovala.

Z výpovede svedka XXXXX, otca obvineného bolo zistené, že jeho syn s XXXXX, s ktorou má spoločnú dcéru, žil v spoločnej domácnosti v XXXXX a potom aj na Slovensku. V Bánovciach nad Bebravou ich navštívil asi trikrát a bol svedkom ako XXXXX fyzicky napádala jeho syna. Útočila na neho a pritom používala veľké množstvo neslušných vulgárnych výrazov. Tiež mu vyčítala rôzne veci a vyhadzovala ho z bytu, bolo toho veľa. To bolo niekedy v lete 2017. Útočila na neho fyzicky rukami, chcela ho udrieť do tváre, on sa jej bránil, on zabraňoval tomu počínaniu. Pripadal mu vtedy ako nepríčetná. Nikdy nevidel, že by sa tak správala žena. Syn mu vravel, že takto fungujú stále. Tiež mu čítal SMS správy od nej plné vulgarizmov. Syn sa mu sťažoval, že mu stále vyvoláva, vypisuje SMS správy, že všade na neho špiní a že už nemá ani kamarátov. Aj v období, kedy syn býval v XXXXX sa mu sťažoval, že ho XXXXX viackrát vyhodila z bytu a že spával v aute. Tiež mu povedal, že sa stále hádajú, pričom hádky vyvoláva ona. Svedok sám videl len jeden incident. Syn je povahovo kludný, nie je agresívny, škrabance a modriny videl len na svojom synovi.

Svedkyňa XXXXX v konaní vypovedala, že XXXXX, jej dcéra spoločne s obvineným bývali v spoločnej domácnosti asi tri roky. Zo začiatku bývali v Bánovciach nad Bebravou, potom odišli do XXXXX, kde bývali u XXXXX. Na Slovensko sa vrátili na Vianoce 2016. Už počas ich pobytu v XXXXX vedela, že majú vo vzťahu nejaké problémy. Dcéra sa jej zverila, že majú medzi sebou časté hádky, bitky a napadnutia. Povedala jej, že obvinený ju napadá, bije, kope, ťahá za vlasy a facká. Ona to ale nevidela, povedala jej to dcéra. Po návrate na Slovensko. XXXXX bola už tehotná, si našli podnájom, kde spolu bývali do konca júna 2017, pričom krátko po narodení ich spoločnej dcéry obvinený z bytu odišiel. Dcéra jej hovorila, že sa často hádajú, boli tam špinavé nadávky, ponižovanie a fyzické napádania. Bolo to aj tak, že keď ju on dcéru fyzicky vyprovokoval, tak mu dala facku a vzápätí ho prosila aby odišiel. Ale obvinený neodišiel a facku jej vrátil. Viackrát videla, že XXXXX je doškriabaná a má po tele modriny, ktoré mala na rukách. Raz po telefonáte dcéry prišla k nim, dcéra mala malinkú v náručí, obe plakali a obvinený jej začal vysvetľovať čo sa stalo. Keď ich chcela dať od seba, tak začali do seba skákať, až došlo do bitky. Obvinený niečo povedal XXXXX, nevie už čo, ona mu dala facku, a obvinený vzápätí skočil a začal ju škrtiť dvomi rukami v stoj. Potom obvinený odišiel z bytu. To bolo niekedy v auguste alebo septembri 2017. Videla len tento jeden konflikt medzi nimi. Počula viackrát, ako sa hádali, vtedy k fyzickému konfliktu nedošlo. Vulgárne slová tam boli z jednej aj druhej strany. Nadávali si navzájom. Hádky boli tak často, ako chodil za malou do bytu, keď už spolu nebývali. Obvinený je svojim spôsobom narušený človek, XXXXX je výbušnejšej povahy. Hádky vyvolávala XXXXX i obvinený. Na dcére videla modriny po rukách, krvné šráfiky po tvári, to keď jej hlavu obúchal o radiátor a o zem. To jej povedala dcéra, že jej hlavu tak obúchal. Obvinený všetku vinu vždycky hádzal na XXXXX, on si žiadnu chybu nepriznal. Bral ju ako za nesvojprávnu, nadával jej do primitívnych a mal ju za hlupaňu.

Z výpovede svedka XXXXX vyplynulo, že žije v XXXXX kde obvinený s jeho XXXXX XXXXX u neho niekedy od roku 2016 bývali, pričom XXXXX u neho bola do narodenia ich dcéry, teda do XXXXX 2017. Obvinený odišiel už niekedy v mesiaci január 2017. Všimol si na nich, že mali medzi sebou výmenu názorov, ako v každom vzťahu. Videl, že sa niečo stalo, pretože sa nebavili. Nikdy nevidel hádku medzi nimi, ani nebol svedkom žiadneho fyzického útoku. Dohováral im, aby sa nehádali. Chcel im pomôcť, aby mali normálny vzťah. Povedali mu, že sa hádali kvôli rôzniacim sa názorom, a že boli nervózni. XXXXX sa mu nezverila o žiadnom fyzickom útoku, a ani obvinený mu nič nehovoril o nejakom fyzickom násilí medzi nimi. Vie, že medzi nimi boli normálne, bežné verbálne konflikty, výmeny názorov ako v každom vzťahu, on s nimi o tom diskutoval. Neboli nejaké časté, počas celého obdobia, čo boli u neho si to všimol tri až štyrikrát, hlavne v období pred pôrodom, keď bola XXXXX nervóznejšia. Vtedy obvinenému vravela, že keď sa mu nepáči, nech ide domov a aj mu zbalila veci. Inak fungovali normálne.

XXXXX v konaní v procesnom postavení svedka uviedol, že býva v Bánovciach nad Bebravou na XXXXX, pričom jeho byt sa nachádza nad bytom, v ktorom bývali XXXXX a obvinený. V noci alebo nadržanom bolo z ich bytu počuť krik, bol tam nejaký šramot. Občas bolo počuť plač susedy. Bolo počuť ako ho vyhánala preč, že kričala, že ju to bolí. Keď sa obvinený od nej odšťahoval, tak keď tam prišiel bolo živšie, bolo počuť krik a hádky. Jeden incident medzi nimi v lete 2017

videl, bolo počuť ako sa hádajú, potom obaja z bytu vybehli na chodbu, on mal na rukách dieťa a ona mu ho chcela vziať. Kričala a plakala, aby jej nebral jej dieťa. Vtedy vyšla i suseda XXXXX. Obvinený ešte povedal, aby volali políciu. Naposledy na Silvestra tiež z bytu počul nejaký krik a hluk, potom obvinený buchol dverami a odišiel preč. Následne prišli policajti. Dievča bolo vždy počuť hlasnejšie. On bol skôr tak potichšie, nebolo ho počuť tak ako ju.

Z výpovede svedka XXXXX bolo zistené, že obvineného a poškodenú pozná len ako susedov, pričom sama žije v byte oproti. Teraz v byte býva len poškodená s maloletou dcérou a obvinený chodí na návštevy. Z ich bytu bolo často počuť krik a hluk, ale to vie len od susedov, pretože nemajú spoločné steny. Asi jedenkrát pred tromi mesiacmi, nevie presne kedy to bolo, počula krik a buchot na chodbe. Niekoľko jej zabúchal na dvere a keď ich otvorila, bol tam obvinený s dieťaťom na rukách, jednou rukou držal dieťa a druhou sa bil s partnerkou. Držal ju za vlasy a plieskali sa. Vzala mu dieťa z rúk k sebe do bytu, a povedala mu, že nech si to vybaví medzi sebou, že dieťa pritom nemusí byť. Suseda po nej kričala, aby jej nebrala dieťa. Bola zjavne rozrušená. O chvíľu klopala na dvere a chcela dieťa späť, plakala, klepala. tak susede povedala, že keď sa ukludní, dieťa jej dá. Potom prišli do bytu sesedina matka a sestra, a keď dieťa vracala, pozvali ju do bytu. Tam jej ukázali rozbité dvere, modriny na rukách susedy. Aj sa ich pýtala, prečo to neriešia s lekárom a políciou, a matka susedy jej povedala, že mladá sa za to hanbí, a že to tak nechce riešiť. Nevie uviesť, kto na koho vtedy útočil. Bolo to vzájomné, určite na seba kričali aj oplzlosti.

Z výpovede svedka XXXXX bolo zistené, že s obvineným má kamarátsky vzťah asi tri roky, XXXXX. XXXXX pozná tiež, prišla s ňou do kontaktu, keď chodila s obvineným. XXXXX jej vyvoláva a vypisuje, myslí si, že niečo s obvineným má, a keď jej nedvíha obvinený, bombarduje ju. Ona jej neodpovedá a ignoruje ju. Keď sa to ale nedá vydržať, tak jej zdvihne telefón a slušne sa jej snaží dohovoriť, nech s tým prestane. S obvineným je dennodenne a vidí, že XXXXX mu stále vypisuje, vyvoláva. čo sa medzi obvineným a XXXXX deje vie z SMS správ, z volaní a videí, ktoré videla. Obvinený ju kontaktuje len vtedy, keď chce byť s malinkou. Na vlastné oči v meste videla, že keď obvinený chcel v meste pozrieť bábätko v kočíku, XXXXX na neho bezdôvodne začala kričať a začala mu nadávať. Na Silvestra jej XXXXX napísala SMS správu, v ktorej sa priznala, že bola hádka, že obvinenému vylepila. Nebola svedkom fyzického konfliktu medzi nimi, u obvineného viackrát videla škrabance na rukách, na tvári, monokle, roztrhané oblečenie. Obvinený s XXXXX jedná slušne, bez nadávok emócií, to XXXXX reaguje ako hysterka s nadávkami a vulgarizmami. Na Silvestra bola s obvineným v nemocnici, kde obvinenému XXXXX nechala bábätko, keď si šla pre veci. To XXXXX vyvoláva konflikty, myslí si, že ho chce silou mocou dostať späť a keď vidí, že to nejde, tak použije všetky zbrane aby ho zničila. Z jej strany je to pomsta. Obvinený XXXXX každý deň žiadal, aby od svojho konania upustila.

Do konania bol pribratý súdny znalec z odboru psychológie odvetvia klinickej psychológie dospelých na účely vyšetrovania poškodenej XXXXX a na podanie znaleckého posudku. K znaleckému dokazovaniu nedošlo z dôvodu, že menovaná poškodená sa vyšetrovania odmietla podrobiť s odôvodnením, že v zmysle § 130 ods. 2 Trestného poriadku odopiera vo veci vypovedať, nakoľko svojou výpoveďou nechce spôsobiť nebezpečenstvo trestného stíhania blízkej osobe – obvinenému,

ktorého ujmu by pocítovala ako ujmu vlastnú, nakoľko majú spoločné dieťa.

Z lekárskej správy zo dňa 17.07.2017 vyplývajú zranenia poškodenej XXXXX, ktoré v ten deň utrpela v dôsledku napadnutia zo strany expriateľa.

Z odborného vyjadrenia z odboru zdravotníctva a farmácie odvetvia chirurgie a traumatológie vyplynulo, že poškodená XXXXX dňa 17.07.2017 utrpela súbor ľahkých zranení, a to zmliaždenie v spánkovo temennej oblasti vpravo a zmliaždenie ľavej paže s krvným výronom. Zranenia vznikli v dôsledku pôsobenia priameho aktívneho násillia, kde nositeľom bol predmet hladkého povrchu vzhľadom na neprítomnosť poranenia kožného krytu, pričom intenzita pôsobiacej sily bola pravdepodobne nízka až stredná. Poranenie mohlo poškodená utrpieť tak, ako poškodená uvádza vo svojich výpovediach. Poškodená XXXXX nebola v súvislosti s uvedenými zraneniami obmedzená pri vykonávaní bežných životných potrieb a úkonov. Mohla sa sama obliecť, umyť, najesť, pripraviť a zaobstarat' si stravu. Bola samostatne mobilná a nemusela a starať o ňu iná osoba a to ani čiastočne, nemusela používať žiadnu zdravotnú pomôcku. Vo vzťahu k týmto zraneniam bola len jednorazovo vyšetrená, ďalšia liečba nebola potrebná

Zo zhladnutia obrazovo-zvukových záznamov je zrejma časť priebehu konfliktu zo dňa 31.12.2017 medzi obvineným a poškodenou XXXXX v byte poškodenej až do odchodu obvineného z bytu. Vyplýva z neho, že i poškodená sa voči obvinenému dopúšťala fyzického násillia a používala vulgárne nadávky.

Z obsahu elektronickej komunikácie vedenej v období od 11.07.2017 do 05.01.2018 medzi obvineným XXXXX a poškodenou XXXXX je zrejmy najmä konfliktný charakter ich vzájomnej komunikácie sprevádzaný tiež s použitím vulgarizmov, a to predovšetkým zo strany poškodenej.

Z doposiaľ neprávoplatného uznesenia Okresného súdu XXXXX č.k. XXXXX zo dňa 20.03.2018 je zrejme, že bolo rozhodnuté o zastavení konania vedeného vo veci starostlivosti súdu o mal. XXXXX v konaní o návrhu matky maloletého dieťaťa zo dňa 11.01.2018 na úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťa, a to z dôvodu, že navrhovateľka XXXXX dňa 07.03.2018 vzala svoj návrh v celom rozsahu späť.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obvinený XXXXX bol v roku 2014 jedenkrát súdne trestaný pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1 Trestného zákona a peňažný trest, ktoré odsúdenie je aktuálne zahladené. Z výpisu z evidencie priestupkov je zrejme, že v období rokov 2013 až 2017 bol sedemkrát priestupkovo riešený za priestupky na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a jedenkrát v roku 2013 pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

V zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom pre ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti

obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Po preskúmaní k veci sa vzťahujúceho spisového materiálu prokurátor nezistil, že by vyšetrovateľ PZ konal v rozpore s vyššie citovaným ustanovením Trestného poriadku. Policajti realizujúci predmetnú trestnú vec vykonal všetky potrebné procesné úkony, ktoré bolo nevyhnutné vo veci realizovať.

Trestným činom je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v Trestnom zákone, ak Trestný zákon neustanovuje inak. Trestný čin je súhrn subjektívnych a objektívnych okolností určujúcich trestnosť činu, a tento tvorí obsah trestného činu. Všetky zákonné znaky trestného činu musia byť naplnené súčasne, inak nejde o trestný čin, aj keby išlo o protiprávne konanie. Nie každý skutok je trestným činom. Trestným činom sa stáva iba vtedy, ak vyčerpáva všetky znaky skutkovej podstaty niektorého trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona.

Zákonnými znakmi skutkovej podstaty trestného činu sú štyri skupiny znakov určujúcich subjekt, subjektívnu stránku, objekt a objektívnu stránku, pričom základnou podmienkou vzniku trestnej zodpovednosti je vždy len ich kumulatívne súčasné naplnenie. Čo i len jedna z nich nie je prítomná, nie je možné hovoriť o trestnom čine, a to i pokiaľ znak protiprávnosti konania je zachovaný.

Podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona sa zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby dopustí ten, kto blízkej osobe alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobí fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie

- a) bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť,
- b) bezdôvodným odopieraním stravy, oddychu alebo spánku alebo odopieraním nevyhnutnej osobnej starostlivosti, ošatenia, hygieny, zdravotnej starostlivosti, bývania, výchovy alebo vzdelávania,
- c) nútením k žobrote alebo k opakovanému vykonávaniu činnosti vyžadujúcej jej neúmernú fyzickú záťaž alebo psychickú záťaž vzhľadom na jej vek alebo zdravotný stav alebo spôsobilej poškodiť jej zdravie,
- d) vystavovaním vplyvu látok spôsobilých poškodiť jej zdravie, alebo
- e) neodôvodneným obmedzovaním v prístupe k majetku, ktorý má právo užívať.

Len také konanie páchatel'a, uvedené v odseku 1 pod písmenami a) až e) naplní skutkovú podstatu tohto trestného činu, ktoré naplňa znaky týrania. V tomto ustanovení sú exemplifikatívne uvedené najčastejšie spôsoby týrania. Páchatel'om môže byť iba ten, komu bola týraná osoba zverená do starostlivosti alebo výchovy, alebo komu je táto osoba vo vzťahu blízkom.

Podľa § 127 ods. 4 Trestného zákona sa osobou blízkou sa rozumie príbuzný v priamom rade, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel, iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú.

Na účely zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona sa v zmysle § 127 ods. 5 Trestného zákona za blízku osobu považuje aj bývalý manžel, druh, bývalý druh, rodič spoločného dieťaťa, ak aj osoba, ktorá s páchatelom žije alebo žila v spoločnej domácnosti.

Subjektívna stránka uvedeného zločinu vyžaduje úmyselné zavinenie.

Objektom tohto trestného činu je ochrana blízkych osôb a ochrana osôb, ktoré so zreteľom na nedostatok veku alebo plnoleté osoby pre chorobu, starobu, invaliditu, mentálnu retardáciu, sú v starostlivosti alebo výchove iných osôb. U oboch kategórii osôb ide najmä o ochranu pred domácim násilím. Ochrana pred domácim násilím je poskytovaná bez ohľadu na to, či ide o muža alebo ženu, manžela, či manželku, starých rodičov a podobne.

Pre naplnenie skutkovej podstaty uvedeného zločinu musia byť zároveň naplnené všetky znaky jeho skutkovej podstaty. Čo i len jediný z týchto znakov absentuje, nepôjde o uvedený zločin. Objektívna stránka konania páchatela tohto trestného činu spočíva v týraní blízkej osoby, ktoré jej spôsobuje fyzické alebo psychické utrpenie, a to niektorou z vo vyššie citovaných ustanoveniach Trestného zákona demonštratívne vymenovaných foriem správania.

Predpokladom trestnosti činu je, aby v dôsledku týrania zo strany páchatela bolo spôsobované fyzické resp. psychické utrpenie niektorou z foriem uvedených v Trestnom zákone. Z dikcie citovaného ustanovenia Trestného zákona vyplýva, že zákon síce príkladmo uvádza rôzne formy konania, ktorými páchatel môže naplniť skutkovú podstatu zločinu. Podstatou konania, a to bez ohľadu na to, ktorou z vymenovaných foriem sa ho dopustí, však musí byť týranie blízkej osoby alebo zverenej osoby, spôsobujúc jej fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie. Týraním sa rozumie zlé zaobchádzanie s takouto osobou, ktorým páchatel so zreteľom na formu použitého fyzického násillia alebo psychického pôsobenia a jeho následky prejavuje hrubší stupeň necitlivosti a bezohľadnosti. O týranie ide vtedy, ak páchatel nepriaznivo pôsobí na telesný a psychický stav blízkej alebo zverenej osoby. Nie je podmienkou, aby takejto osobe vznikla ujma na zdraví, ale musí ísť o konanie, ktoré táto osoba pre jeho krutosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie, resp. psychické prípadne fyzické útrapy. Pod pojmom fyzické alebo psychické utrpenie pritom treba rozumieť taký stav, ktorý sa vyznačuje telesnými alebo duševnými bolesťami ovplyvňujúcimi obvyklý spôsob života týranej osoby, a ktoré netrvajú celkom krátky, alebo iba prechodný čas.

Po vo veci vykonanom vyšetovaní a po zhodnotení zabezpečenej dôkaznej produkcie pozostávajúcej z výpovedí obvineného, svedkyne poškodenej, svedkov, vypracovaných znaleckých posudkov ako aj zabezpečených listinných dôkazov má prokurátor za preukázané, že konanie obvineného nenaplnilo zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Je nepochybné, že v prípade partnerského spoluzitia obvineného XXXXX a poškodenej XXXXX v rámci ich družského pomeru, a neskôr pomeru rodičov spoločného dieťaťa, išlo o kalamitný vzťah. Z vyhodnotenia v konaní zadokumentovaných dôkazov je tiež zrejmé, že obvinený XXXXX sa bez akýchkoľvek pochybností dopustil protispoločenského konania popísaného v skutkovej vete výrokovej časti tohto uznesenia, keď sa voči XXXXX, družke, neskôr

bývanej družke a matke spoločného dieťaťa nielen slovne útočil, ale ju aj fyzicky napádal. Je však potrebné zdôrazniť, že sa jednalo o vzájomné hádky, v rámci ktorých aj menovaná poškodená na obvineného tiež verbálne a fyzicky útočila, pričom takéto konanie najčastejšie aj sama iniciovala. Je tiež potrebné doplniť, že tieto konflikty opakovane vznikali najmä na podnet menovanej poškodenej, ktorá obvinenému XXXXX predovšetkým z dôvodu svojej žiarlivosti pravidelne vyčítala jeho komunikáciu s inými ženami, na čo obvinený, síce najčastejšie v rámci odvety, nejednakrát neprípustne reagoval i s použitím fyzického násillia voči poškodenej, čím jej spôsobil drobné zranenia vo forme hematómov, oderok a pomliaždenín, nevyžadujúcich si práceneschopnosť. I keď hostilné správanie sa obvineného XXXXX zamerané voči nej bolo v prevažnej miere reakciou na jej podnety, ktorými konflikty sama začínala, toto jeho správanie nie je možné ospravedlniť. Práve naopak, toto jeho konanie nie je možné označiť inak ako spoločensky, ale aj v zmysle právneho poriadku nežiaduce a hodné postihu. Konanie obvineného XXXXX však z hľadiska jeho početnosti a intenzity nevykazovalo znaky takého stupňa bezcitnosti, hrubosti a bezohľadnosti, trvajúcich po určitý, nie celkom krátky čas, ktoré by poškodená pociťovala ako ťažké príkorie, aby ho bolo možné kvalifikovať ako stíhaný zločin. Poškodenej týmto jeho konaním nebolo spôsobované fyzické či psychické utrpenie. Takéto prejavy správania a následky protiprávneho konania zo strany obvineného XXXXX proti poškodenej XXXXX, a to najmä pre neprítomnosť znaleckého posudku z odboru psychológie, zistené neboli.

Prieskumom vyšetrovacieho spisu a vyhodnotením v konaní zabezpečených dôkazov jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach prokurátor nezistil, že by obvinený XXXXX svojim bezpochyby protiprávnym konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona, pretože tomu bráni najmä neprítomnosť objektívnej stránky skutkovej podstaty tohto trestného činu.

Následne prokurátor vyšetrovací spis preskúmal tiež aj z toho hľadiska, či konaním obvineného nedošlo k naplneniu zákonných znakov skutkovej podstaty iných trestných činov. Došiel pritom k záveru, že konaním obvineného XXXXX neboli naplnené zákonné znaky trestného činu, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie, ale ani iného trestného činu, uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona. Bolo ale objektívne preukázané, že obvinený XXXXX v rozhodnom čase svojim konaním spoločensky neprijateľným a neakceptovateľným správaním mnohokrát evidentne narušil občianske spolunažívanie v jeho elementárnych pravidlách správania sa, ktoré sú nevyhnutnou podmienkou riadneho spolunažívania osôb, a preto by jeho konanie mohlo byť posúdené ako priestupok, na prejednanie ktorého je vecne a miestne príslušným Okresný úrad v Bánovciach nad Bebravou, odbor všeobecnej vnútornej správy.

Podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov priestupku proti občianskemu spolunažívaniu sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním sa ujmou na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Podľa § 49 ods. 1 písm. e) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov priestupku proti občianskemu spolunažívaniu sa dopustí ten, kto sa dopustí konania podľa písmena a) alebo písmena d) na blízkej osobe alebo

osobe, ktorá mu bola zverená do starostlivosti alebo výchovy.

Je však potrebné doplniť, že nielen obvinený XXXXX sa hrubo správal voči svojej, t.č. už bývalej družke XXXXX. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že i menovaná poškodená, v mnohých konfliktných situáciách vystupovala proti svojmu vtedajšiemu druhovi útočne. Vo väčšine prípadov to však bola poškodená, kto také konanie vyprovokovala. V tomto jej správaní je pritom zjavný významný viktimologický aspekt jej správania determinujúci spáchanie skutku objasňovaného v tomto konaní.

Podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Podľa § 214 ods. 2 Trestného poriadku policajt postúpi vec inému orgánu, iba ak vo veci nebolo vznesené obvinenie.

Vychádzajúc zo zásad obsiahnutých v ustanoveniach § 2 ods. 10, ods. 12 Trestného poriadku s prihliadnutím k dôkazom zabezpečených v priebehu prípravného konania možno konštatovať, že hoci v danom prípade nedošlo k naplneniu zákonných znakov skutkovej podstaty žiadneho trestného činu nedošlo však k vylúčeniu záveru, že v jeho prípade môže ísť o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d), písm. e) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení. Z uvedeného dôvodu bolo preto nevyhnutné rozhodnúť o tom, že vec bude postúpená na rozhodnutie inému orgánu zákonom povolanému a oprávnenému na prejednanie priestupku, a to v tomto konkrétnom prípade Okresný úrad v Bánovciach nad Bebravou, odbor všeobecnej vnútornej správy.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam prokurátor rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Pavel Štefan
prokurátor